

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴν ἔχω κάμμίαν ἀρχήν.

Πρὸς τὸν ἐργατικὸν λαόν.

Εἰς σὰς τέκνα καὶ θυγατέρας τοῦ Λαοῦ ἀφιερῶνω τὴν ζῶν μου. Ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι εἶχαν τὴν τύχην νὰ μύθουν γράμματα εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐνοοῦν τὴν ἐφημερίδα μου ποῦ διαβάζου, ἄς τὴν ἐξηγοῦν εἰς τοὺς ἀγράμματους, μετὴν ἀγάπην ἐκείνην ποῦ ἔχω στὴν καρδίαν μου, ὅταν τὴν γράφω.

Ἐγὼ σὰς ἀγάπησα ἀκόμα ἀπὸ μικρὸ παιδί. Ἡ Δημοκρατικαὶς ἀρχαίς με ἐμαθῶν νὰ γυρεύω εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὁμοίου μου τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὄχι τὸν πλούσιον ἢ τὸν δυνατὸν, καὶ ἡ καλὴ καὶ ἀπλὴ ἀνατροφή με συνείθισαν νὰ θαυμάζω, ὄχι τοὺς φαντασμένους καὶ μισοσπουδασμένους (ἡμιμαθεῖς), ὄχι ἐκείνους τοὺς μωροὺς, οἱ ὅποιοι καρδώνονται διὰ τὰ οἰκογενειακά τους ὀνόματα, ἀλλὰ θαυμάζω, σὰς οἱ ὅποιοι ἐργάζεσθε χωρὶς φιγούρα καὶ με αὐταπάρνησιν, τὴν ὁποίαν σχεδὸν πάντοτε ἀπαντῶμεν εἰς τὸν χαρακτήρα τῶν ἐργατικῶν καὶ βιομηχανῶν ὄλων τῶν λαῶν.

Ἡ ἱστορία μὰς λέγει, ὅτι ἡ εὐτυχία μιανῆς χώρας εἶναι ἡ εὐτυχία τοῦ λαοῦ τῆς. Ἡ ἱστορία μὰς λέγει ἀκόμη, ὅτι ἐκεῖνο ποῦ κινᾷ τοὺς διαφόρους λαοὺς εἰς τὴν ἐμπρὸς καὶ κατὰστρέφει τὰς καταχρήσεις τῆς τυραννίας, καὶ φέρει τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἰσότητά καὶ ἀδελφότητα, δὲν εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ σιωπηλὴ ἐργασία, ἡ ὁποία με ἐπιμονὴν καὶ χωρὶς ἐπίδειξι γίνεται ἀπὸ τὸν σπουδαστὴν, ἀπὸ τὸν βιομηχανῶν καὶ ἐργάτην.

Ἀδελφοί. Μὴ περιμένετε νὰ σώσωμε τὴν πατρίδα ἀπὸ ἀνδρας ἰσους μεταξὺ τους, ἀν δὲν διώξωμε τοὺς φαύλους χαβιροχανίτας, τοὺς μωροσόπους Κεζῆδες καὶ τοὺς τιτοφόρους, ἐκείνους δηλαδή ποῦ, ἐνῶ εἶναι μηδενικά, καυχῶνται καὶ λέν πὼς εἶναι ἄγοι τοῦ Κόντε Πεινάω.

Καθὼς ἐγὼ σὰς ἀγαπῶ, τὸ ἴδιο καὶ εἰς μὴ με ξεχνάτε. Ἄς ἀδερφωθῶμε μετὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος, διότι τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος εἶναι τὸ ἴδιο μέλλον μας, καὶ αὐτὸ εἰς δὲν θὰ τὸ κατασκευάσετε, ἀν δὲν ἐλευθερώσετε τὴν Πατρίδα ἀπὸ τὰς πληγὰς, ἡ ὁποία μολύνουν τοὺς πλουσίους.

Ἡ πληγαὶς αὐταὶ εἶναι. 1) ὁ Μακριαβελισμὸς, ὁ ὁποῖος καταπνίγει τὸν ἄνθρωπον σοφιστῆ, σὺν τὸν Μακριακήν, καὶ μωρὸν σὺν τὸν Κεζῆζην, ὁ ὁποῖος τὸν ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸν ἔρωτα τῆς ἀληθείας, καὶ τὸν κάνει ψεύτη, μικρολόγον καὶ φιλόνοιον. 2) Ὁ ὕλισμος, ἡ γοῦν σὰς ἡ λατρεία πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὰ χρήματα ἢ δευτέρα αὐτὴ πληγὴ εἶναι ἡ χειρότερη, διότι ἄνθρωπος ποῦ ἀγαπᾷ τὰ χρήματα, τίποτα ἄλλο δὲν

μπορεῖ νὰ ἀγαπήσῃ. Τέτοιος ἄνθρωπος εἶναι κτήνος καὶ τίποτα ἱερὸν δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη. Ὅπως οἱ χρυσογάδαροι.

Εἰς τὸν πόλεμον, ὁ ὁποῖος γίνεται εἰς τὸν κόσμον μεταξὺ τοῦ καλοῦ καὶ κακοῦ, πρέπει νὰ καταταχθῆτε μετὴν σημαίαν τοῦ Καλοῦ καὶ νὰ περιφρονῆτε ἀδιάκοπα τῆς σκοτειναὶς διδασκαλίαις τῶν Μακριακιστῶν καὶ τῶν ὑποκριτῶν χρυσογαδάρων. Εἰς τὸν πόλεμον μεταξὺ τοῦ Καλοῦ καὶ κακοῦ θὰ με ἀπαντήσετε μεταξὺ τῶν πρώτων καὶ θὰ με ἔχετε μέχρι τελευταίας μου πνοῆς σύντροφον.

Ἐγὼ σὰς ἀγαπῶ πολὺ, καὶ διὰ τοῦτο δὲν μπορῶ νὰ κολακεύσω τὰς ἀδυναμίας σας. Ἐκεῖνοι ποῦ προσπαθοῦν μετὰς κολακείας νὰ ἀποκτήσουν τὴν συμπάθειαν σας—ὅπως κάνουν στῆς ἐκλογαίς—εἶναι ἐχθροὶ σας.

Ἡμπορεῖ νὰ σὰς φαίνωμαι πολὺ αὐστηρὸς, μετὸ νὰ θέλω πάντοτε νὰ σὰς διδάσκω τὴν θυσίαν καὶ τὴν ἀρετὴν. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ κάνω, διότι γνωρίζω καλὰ, ὅτι, ἀν δὲν διαφραχθῆτε ἀπὸ τοὺς ψευτοεπιστήμονας καὶ ἀπὸ τοὺς χρυσογαδάρους, θὰ καταλάβετε ἐντὸς ὀλίγου, ὅτι καθε δικαίωμα σας εἶναι καρπὸς τοῦ καθήκοντός σας.

Σὲ ὅσα σὰς γράφω μπορῶ καὶ νὰ σφάλλω, ἀλλὰ ὄχι ποτὲ με θέλησιν κακίην. Μπορεῖ νὰ ἀπατηθῶ, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ ἀπατησῶ. Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν νὰ με διαβάσετε καὶ νὰ με ἀκούτε ἀδερφικῶς, ἀν νομίζετε πὼς σὰς λέγω τὴν ἀλήθειαν· παρατήστε με ὅμως, ἀν νομίζετε, ὅτι διδάσκω τὴν πλάνην.

Τὸ νὰ πλανᾷ κάνας τὸν ἄλλον, καὶ Μακριακήν, εἶναι δυστύχημα ἀξιοδάκρυτον· ἀλλὰ, ὅταν γνωρίζῃ τινὰς τὴν ἀλήθειαν καὶ δὲν ἐνεργῇ σύμφωνα μετὴν, τότε εἶναι μοχθηρὸς, τὸν ὁποῖον καταδικάζει καὶ ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός.

Πρέπει δὲ ἐκεῖνος ποῦ θέλει νὰ διδάξῃ εἰς τὸν ἄλλον τὴν ἀρετὴν, νὰ ἦναι πρώτος αὐτὸς ἐνάρετος, φιλαλήθης, τίμιος, ἀγαθοεργὸς καὶ εὐκρινής.

Ματθίνης.

Εὐλόγημένες

Χριστιανές, δὲν ἔχετε λίγη ντροπὴ ἀπάνω σας;

Ἀπὸ σὰς τῆς γυναῖκες, — ἀπὸ τὴν Εὐα, — μὰς ἐδίωξε ὁ Θεὸς ἀπὸ τὸν παράδεισον, καὶ πάλι εἶπεν ὁ Θεὸς στὸ φεῖδι, ποῦ σὰς γέλασε, πὼς ἀπὸ σὰς θὰ τὸ βρῆ, ἦγον τὸ γέννημά σας θὰ καταπατήσῃ τὸ κεφάλι του, τὴν κεφαλὴν τοῦ ὕψους.

Καὶ ἔτσι ἐγεννήθη ἀπὸ τὴν Παναγίαν ὁ Χριστὸς, ὁ ὁποῖος καταπάτησε τὴν κεφαλὴν τοῦ φειδοῦ—ἰσον τοῦ διαβόλου— καὶ μὰς ἔσωσε.

Ἐρετε μονάχα γιὰ τὰ μύτικα νὰ κάνετε σταυρούς, νὰ θυ-

αιγυπτιακό με 1500 επιβάτες, τὸ ὅλον δέκα χιλιάδες. Θέλωμε νὰ μάθωμε τῆς εἰσπραξείας, μήπως οἱ ἐπίτροποι τὰ κάναν νοῦλα ἢ νοῦλα.

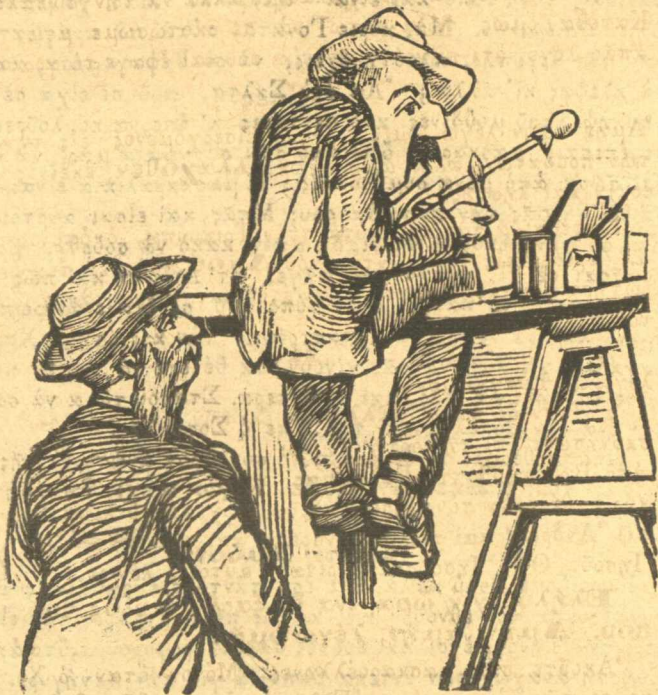
Σημ. Παληαθρ. Μὴ σὰς μέλει, μείνετε ἡσυχοὶ καὶ τὰ φχαγαν οὔλα. Παραγέμιζαν ἀκόμη καὶ τὰ μανίκια τους μὲ τὰλλαρα.

Ἐμεῖς νομίζομε, ὅτι πρέπει νὰ ἔχη καὶ τὸ ἔθνος κάτι ὄφελος, ἀδὲ ἀπὸ Εὐαγγελιστῶν ἔχομε κι' ἐδῶ νὰ προσκυνήσωμε. Μάθε (τὸ ξέρω), ὅτι οἱ Ἕλληνες τῆς Τουρκίας ἔχουν μεγάλο ἐνθουσιασμό ἀμα βλέπουν ἑλληνικὸ πλοῖο καὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔμειναν πίσω δυὸ καὶ τρεῖς μέραις, πότε νὰ ἔρθουν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα νὰ μὰς πάρουν, ἀλλὰ τί νὰ σοῦ ποῦμε, ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησι ποῦ ἐλάβαμε μὲ τὸ βαπόρι Ἀθήναι, ὁ πρῶτος καὶ δεῦτερος πλοίαρχος ἀντὶς νὰ περιποιηθοῦν τὸν κόσμον ποῦ ἦτον σὰν σταφίδες ἐκαθότανε στὴν πρώτη θέσι ὅπου ἦτον ὅλοι οἱ πλούσιοι μὲ τῆς οἰκογενειαῖς των διότι εἶχε 10 τὰλλαρα ὁ ναῦλος καὶ εἶχαν δυὸ δημόσιας μέσα καὶ διασκέδαζαν, ὥστε ἔκαναν ὅλους νὰ δυσαρεστηθοῦν γιὰ τὸ ἀδιάντροπον αὐτὸ κεράτωμα, ποῦ τοὺς ἔκαναν μὲς' τὰ μάτια τους. Τέλος πάντων μόνο ὁ τρίτος πλοίαρχος μὰς περιποιήθη, ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ γίνη καὶ χίλια κομμάτια.

Σὲ παρακαλοῦμε νὰ δημοσιέψης τοῦ πλοίαρχου τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου τὰ μασκαραλίκια, καὶ ἂν ἦναι αὐτοὶ ρουφιάνοι ἐμεῖς δὲν εἴμαστε, καὶ ἂν θέλῃς καὶ ἄλλαις πληροφορίαις εἴμαστε ἑτοιμοὶ, πὲς τους δὲ πῶς εἶναι ἄθλιοι καὶ ρεζιλεύουν τὸ ἑλληνικὸ ναυτικὸ καὶ μὰς κόφτουν τὴν ἀγάπη ποῦ ἔχομε στὴ σημαία μας.

Βασιλάκης Πετσιματζόγλου, οἰκογενειακῶς, **Λεονάρδος Περικλῆς Ἰατρός** καὶ **Χασάπογλου** ἀπ' τὸ Ἀϊντίνι, **Κωστής Ζγουρίτσας** καὶ ἄδερφοὶ παπὰ Ἀντωνίου κτλ. Σύνθεσέ τὸ καλλίτερα.

Σημ. Παληαθρ. Κάθε παρατήρησι σ' αὐτὰ ποῦ μὰς γράφουν εἶναι περιττὴ, διότι μὰ τὴν ἀλήθειαν πρέπει νὰ σκεπάζη κάνας τὰ μούτρα του. Ἄς καμαρώνη ἡ χρυσογαδουρικὴ μας ἑταιρία τὰ παστρικά τσανάκια τῆς.

Μωρὲ τί κάνεις κεῖ πάνω, καὶ ἄλλο μπογιάτισμα θὰ μὰς δώσης;

Μὴ εὔπαμε, μὴ γράφετε πολλὰ μέσα στὰ γράμματα, λίγα καὶ παστρικά καὶ σύντομα. Μὲ πεθαίνετε, δὲν μπορῶ νὰ σὰς προφτάσω, ἀμα ποῦ γράφετε λίγα, οἰκονομούμαστε ὅλοι λίγα τοῦ ἐνοῦς, λίγα τοῦ ἄλλουνοῦ, μπκλωνόμαστε. Ἄμ' ὅταν ἔχη τινὰς πενήντὰ

γράμματα κάθε μέρα μπροστά του, καὶ βρίσκη καὶ πέντε δέκα μὲ μιὰ ὀκὰ γράμματα μέσα, ἀπελπίζεται καὶ τραβᾷ γραμμὴ καὶ γράφει ἄρες μάρες, γιὰτί θέλει δυὸ ὥραις νὰ διαβάση δυὸ γράμματα. Αὐτὸς πλέον δὲν εἶναι τρόπος, εἶναι τρόπος ἀπελπισίας. Τετέλεσται, γράμματα μὲ πολλὰ γράμματα μέσα δὲν θὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψει στὸ ἐξῆς, καὶ μὴ πρὸς κακοφαισισμόν σας.

Ἄγαπητῆ μου βουλή ἀφοῦ μοῦκανεσ ὄλαις τῆς ἐπιθυμείας στάσου νὰ σοῦ βάνω τὸν νυμφικὸ πέπλο τῆς ἀτιμείας σου.

Γύρισε ἀπὸ τὴν Τῆνον ὁ φίλος κύριος **Βιτσαζῆς** καλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς **Μεγαλόχαρις.**

Ἔσοι καὶ ὄσαι θέλετε νὰ μοσχοβαλάτε ἀπὸ καθαριότητά σώματος τρέξετε στὰ εὐρωπαϊκὰ, καὶ τουρκικὰ μπάνια τοῦ κυρ Ν. Ἀναστασίου ποῦ εἶνε κεῖ στὸν Μενδρεσέ. Μένουν ἀνοιχτὰ καὶ τὴν νύχτα. Τὰ γυναικεῖα εἶνε ἰδιαίτερα καὶ ὑπὸ αὐστηρότατη φύλαξι.

Κίρασὲ Τζότικο μαῦρο γλυκὸ καὶ μπροῦσκο μοσχάτο καὶ λοιπὰ πουλιέται στὸ ξενοδοχεῖον ἢ «Ἀφροδίτη» ποῦ εἶνε κολλητὰ στὸν φοῦερν τοῦ Ἡλιόπουλου καὶ πλησίον τοῦ ξενοδοχείου ἢ «Ἀσθονία». Ἐχει καὶ Ῥετινάτο νέκταρ εἶνε καὶ ὁ καταστηματοῦχος Ἄνδρ. Πατρικίος ἕνας τόσο γλυκὸς ἄνθρωπος, ποῦ ἂν θέλῃς νὰ πάρῃς μιὰ ὀκὰ σὲ κάνει καὶ πέρνει πέντε. Τρέξετε.

Ἄϊ, δὲν ἔχει πλιὰ ρουσαφέτια ἀγαπητῆ μου βουλή.

Τὸ γνωστὸν καὶ δι' ἀφθόνων καὶ καινοῦργων στοιχείων πεπλουτισμένον τυπογραφεῖον τοῦ κ. Ἀναστασίου Τρίμη, παρὰ τοὺς ἁγίους Θεοδώρους καὶ ἀπέναντι τοῦ Γερμανικοῦ ἄρτοποιείου, γνωστοποιεῖ, ὅτι μένει ἀνοικτὸν δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀναλαμβάνει δὲ τὴν ἐκτύπωσιν ἀγγελιῶν, νεκρωσίμων καὶ μνημοσύνων, ὑποσχόμενον τὴν ἄμεσον καὶ ταχίστην ἐκτέλεσιν αὐτῶν.

Ἡ τιμὴ τῶν ἀγγιτύπων τῶν νεκρωσίμων καὶ μνημοσύνων τὰ ὅποια θὰ τυποῦνται ἐπὶ χάρτου τοῦ καταστήματος, ὥραίου καὶ ἑλληνικοῦ, ἑρίζεται εἰς 7 δραχμὰς διὰ τὰ 50, 42 διὰ τὰ 100, 20 εἰς τὰ 200.

Ἔχετε καὶ αὔριον φύλλον.